

N.V.O. "MANS"
Broj 19/32675
Podgorica, 04-03-

UPRAVNI SUD CRNE GORE

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Gordane Pot, kao predsjednice vijeća, Dragana Đuretića i Ane Perović - Vojinović, kao članova vijeća, uz učešće samostalne referentkinje Zorke Milačić, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi Mreže za afirmaciju nevladinog sektora - MANS, Podgorica, koga zastupa punomoćnik Veselin Radulović, advokat iz Podgorice, protiv Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte - Podgorica, radi poništaja rješenja, broj UP-17/170 od 15.12.2017. godine, nakon usmene rasprave održane u prisustvu punomoćnika tužioca i punomoćnice tuženog Nine Vujović, po priloženom punomoćju, dana 15.02.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, broj UP-17/170 od 15.12.2017. godine, u stavu III dispozitiva.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 484,00€ u roku od 15 dana od dana prijema ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu I dispozitiva, dozvoljen je pristup informacijama - ugovoru o pružanju usluga pravnog savjetovanja, koji je potpisan s advokatskom kancelarijom Schonherr u vezi sa pravnim savjetovanjem u arbitražnim postupcima, koji su pokrenuti protiv države Crne Gore i drugih, dok je stavom II određeno da će se pristup informacijama izvršiti dostavom fotokopije akta putem kurirske službe, uz rješenje. Stavom III odbijen je zahtjev tužioca za pristup informacijama, u dijelu koji se odnosi na dostavljanje kopije faktura dostavljenih Savjetu za privatizaciju i kapitalne projekte za plaćanje po osnovu Ugovora Schonherr, u vezi sa pravnim savjetovanjem u arbitražnim postupcima koji su pokrenuti protiv države Crne Gore i ostalih.

Tužilac je osporio zakonitost rješenja tuženog organa zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnom navodi da je donošenjem osporenog rješenja, povrijeđeno njegovo ustavno pravo na slobodan pristup informacijama. Smatra da se u konkretnom postupalo suprotno odredbama člana 51 stav 1 i člana 16 tačka 1 i 5 Ustava Crne Gore, i ukazuje na to da je Evropski sud za ljudska prava u svojoj praksi odredio da države moraju dovesti u vezu standard

"neophodno u demokratskom društvu" sa jednim od specifičnih osnova za ograničenje pristupa, koji su pobrojani u relevantnom članu: država se ne može legitimno pozivati na opštu potrebu kako bi opravdala ograničenje prava i sloboda pojedinca. Navodeći praksu Evropskog suda za ljudska prava i međunarodne dokumente koji garantuju pravo na pristup informacijama: Konvenciju Savjeta Evrope o pristupu službenim dokumentima, te Konvenciju Ujedinjenih nacija protiv korupcije, koja takođe ističe značaj transparentnosti i prava na pristup informacijama i Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, koji članom 19 garantuje pravo na pristup informacijama, zaključuje da je osporeno rješenje suprotno svim navedenim međunarodnim dokumentima koji isključuju mogućnost opšte zabrane na osnovu paušalnih navoda, iako navedena dokumenta u smislu člana 9 Ustava Crne Gore, imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada odnose uređuju drugačije od unutrašnjeg zakonodavstva. Dodaje da su, kako je to propisano članom 3 Zakona o tajnosti podataka, tajni podaci oni podaci čijim bi otkrivanjem nepoznatom licu nastupile ili mogle nastupiti štetne posljedice za bezbjednost i odbranu, vojsku, monetarnu i ekonomsku politiku Crne Gore. Međutim, u osporenom rješenju nema nikakvih naznaka na koji način bi otkrivanje traženih podataka ugrozio bilo koji od navedenih interesa. Konačno zaključuje da osporeno rješenje ne sadrži utvrđeno činjenično stanje, jer nijesu navedeni valjani razlozi zbog kojih nije uvažen zahtev, kao ni razlozi koji bi upućivali na pravilnu primjenu materijalnog prava, a nedostatak razloga i obrazloženja u osporenom rješenju predstavlja kršenje člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Ovaj član obavezuje i tuženog da obrazloži svoju odluku ("Hiro Balani protiv Španije"), pa predlaže Sudu da tužbu usvoji i osporeno rješenje u stavu III dispozitiva poništi. Traži troškove spora.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rješenja, pozivajući se na odredbe člana 10, 12 i 15 Zakona o tajnosti podataka. Objašnjavaju da je važećim Zakonom o slobodnom pristupu informacijama u članu 1 stav 2 tačka 2, propisano da se navedeni zakon ne primjenjuje na informacije označene stepenom tajnosti. Predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je osnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja, sud je ocijenio da je tuženi organ počinio bitnu povredu pravila upravnog postupka iz člana 226 stav 2 tačka 7, u vezi člana 203 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl.list RCG" broj 60/03 i Sl.list CG", br. 73/10, 32/11), jer su razlozi dati u obrazloženju osporenog rješenja nejasni i ne upućuju na odluku datu u dispozitivu.

Zakonom o slobodnom pristupu informacijama („Sl. list CG“, br. 44/12 i 30/17), propisano je da organ vlasti može ograničiti pristup informaciji ili dijelu informacije, ako je to u interesu bezbjednosti, odbrane, spoljnje, monetarne i ekonomske politike Crne Gore, u skladu sa propisima kojima se uređuje tajnost podataka, označeni stepenom tajnosti (član 14 stav 1 tačka 2). Takođe je propisano da, u postupku sudske zaštite, sud ima pravo da cijeni da li je organ vlasti podatke sadržane u informaciji kojoj se traži pristup pravilno označio stepenom tajnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje tajnost podataka (član 40 stav 2).

Iz spisa predmeta je utvrđeno da je predmetni upravni postupak pokrenut zahtjevom tužioca od 04.07.2016. godine, kojim je traženo dostavljanje kopije ugovora o pružanju usluga pravnog savjetovanja, koji je potpisan s advokatskom kancelarijom Schonherr u vezi sa pravnim savjetovanjem u arbitražnim postupcima koji su pokrenuti protiv države Crne Gore i drugih i faktura dostavljenih Savjetu za privatizaciju i kapitalne projekte za plaćanje po osnovu Ugovora Schonherr u vezi sa pravnim savjetovanjem u arbitražnim postupcima koji su pokrenuti protiv države Crne Gore i ostalih. Tuženi organ ne spori da se tražene informacije nalaze u njegovom posjedu, ali navodi da za iste postoji obaveza čuvanja tajne na osnovu zaključaka Vlade koji su označeni stepenom tajnosti

„INTERNO“, zbog čega je postavljeni zahtjev odbio sa pozivanjem na odredbu člana 1 stav 2 tačka 3 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Nije sporno da organ vlasti, postupajući po zahtjevu za pristup informacijama, može, u skladu sa zakonom, ograničiti pristup informaciji ili dijelu informacije za koju je određen stepen tajnosti, u skladu sa pravilima Zakona o tajnosti podataka. U tom slučaju, odlučna činjenica koju sud mora utvrditi u postupku ispitivanja zakonitosti rješenja jeste da li se zaista radi o podatku koji je obuhvaćen stepenom tajnosti. Kako spisima ovog predmeta nije priloženo rješenje kojim se u odnosu na tražene informacije – fakture za plaćanje po osnovu Ugovora Schonherr u vezi sa pravnim savjetovanjem u arbitražnim postupcima koji su pokrenuti protiv države Crne Gore i ostalih, određuje stepen tajnosti, sud nije mogao izvršiti kontrolu zakonitosti osporenog rješenja. Kod ukazivanja tuženog da je u pitanju informacija za koju je određen stepen tajnosti od strane drugog organa tj. u ovom slučaju Ministarstva ekonomije (kako se to navodi u odgovoru na tužbu), postojala je obaveza da se u skladu sa odredbama stav 3 i 4 člana 16 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, traži saglasnost za objavljivanje informacija od organa čijim je rješenjem određen stepen tajnosti, a u spisima predmeta nema dokaza u tom pravcu. Takođe, navodi tuženog da su povodom pomenutih informacija donijeti zaključci Vlade, koji su posledično označeni stepenom tajnosti „INTERNO“, a koji takođe nisu priloženi spisima, ne mogu poslužiti za razrješenje ove upravno-sudske stvari, već je neophodno priložiti rješenje kojim je određen stepen tajnosti traženoj informaciji. Jer, dostavljanje tog rješenja je nužno sa aspekta primjene člana 40 stav 2 Zakona, jer se samo uvidom u to rješenje može primijeniti ovlašćenje suda da cijeni da li je organ vlasti podatke sadržane u informaciji kojoj se traži pristup pravilno označio stepenom tajnosti u skladu sa zakonom.

U ponovnom postupku tuženi organ će otkoloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, i nakon toga, shodno obavezi iz člana 56 Zakona o upravnom sporu ("Sl.list CG", br. 54/16), donijeti novo, zakonito rješenje.

Odluka o troškovima spora, zasnovana je na odredbi člana 152 Zakona o parničnom postupku, u vezi člana 39 stav 2 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br.54/16), a isti se odnose na sastav tužbe i prisustvo na usmenoj raspravi u iznosu od po 200,00 € u skladu sa tarifnim brojem 6 stav 1 tačka 8 i tarifnim brojem 8 stav 1 tač 1 Advokatske tarife ("Sl.list CG", br. 79/17), uz uvećanje za PDV u skladu sa članom 5 navedene tarife.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu ("Sl.list CG", br. 54/16), odlučeno je kao u izreci presude.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 15.02.2019. godine

Zapisničarka,
Zorka Milačić, s.r.

PREDSJEDNICA VIJEĆA,
Gordana Pot s.r.

